

Kristityn vapaus

Kun ihminen elää itsenäisessä isänmaassaan, eikä ole vankina, hänellä näyttää olevan aito vapaus elämässään. Entä kristityn vapaus, poikkeako se tästä vapaudesta?

Johanneksen evankeliumi kertoo, kuinka fariseukset toivat Jeesuksen eteen aviorikoksesta kiinniotetun naisen. Jeesus sanoi naiselle: ”Minä olen maailman valkeus, joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus.”

Myöhemmin Jeesus sanoo fariseuksille: ”Sen tähden minä sanon teille, että te kuollette synteihinne; sillä ellette te usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuollette synteihinne.” Juutalaisille, jotka uskoivat häneen, Jeesus sanoi: ”Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani, ja totuus on tekävä teidät vapaaksi.”

Fariseukset sanovat Jeesukselle, että he ovat Aabrahamin jälkeläisiä, eivätkä ole koskaan olleet kenenkään orjia, sekä toteavat: ”Kuinka sinä sanot, Te tulette vapaiksi?” Jeesus vastaa fariseuksille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille, jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.”

Roomalaiskirjeessä kirjoitetaan: ”Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” Jeesus sanoo myös: ”Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa.”

Ihminen eli kerran paratiisissa, Jumalan luona onnellisena aidossa vapaudessa, mutta lankesi tottelemattomuuden tähden pois tuosta vapaudesta. Tilalle tuli synnin aikaansaama onneton tila, joka näkyi esimerkiksi siinä, kun Kain tappoi veljensä Aabelin. Lauluntekijä sanoittaa: ”Viha vaino riehui kaikkialla, pelkään niin kuin peura nuolten alla”. Synti ja viha synnyttää ja ruokkii myös sotia.

Jumala ei jättänyt ihmistä kuitenkaan synnin alle, vaan antoi poikansa Jeesuksen. Hän taltutti kuolemallaan ja verellään sen Jumalan vihan, jonka alle ihminen oli joutunut synnin tähden. Ristillä näkyy kirkkaimmin Jumalan etsivä rakkaus ihmistä kohtaan.

”Oi ristin nään, nyt en jää pimeään, rakas Jeesus, mä tiedänhän sen, että tähteni, oman henkesi sinä uhrasit rakastaen.”

Kauko Kekkonen, seurakunnan vapaaehtoinen